

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 604

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 iulie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
Decizia nr. 464 din 6 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	1-3	10.	— Normă pentru modificarea și completarea Normei Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine.....
Decizia nr. 481 din 8 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 372 și art. 373 ¹ din Codul de procedură civilă.....	4-5		9-14
Decizia nr. 484 din 8 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	5-6	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		55.	— Ordin privind aprobarea Regulamentului nr. 10/2006 pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor
1.262/C. — Ordin al ministrului justiției privind aprobarea structurii organizatorice a Administrației Naționale a Penitenciarelor.....	6-8		14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 464

din 6 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Mihaela Cîrstea — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și ale art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Minibus” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 6.432/2005 al Tribunalului Iași — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosarul cauzei autorul excepției a depus o cerere de amânare în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare, considerând că nu sunt îndeplinite condițiile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Curtea respinge cererea de amânare, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că prin dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 legiuitorul a urmărit respectarea principiului ocrotirii interesului public, fără a avea în vedere avantajarea unei părți a contractului administrativ. Totodată, apreciază că suspendarea de drept a actului administrativ nu este posibilă, instanța judecătorească urmând să aprecieze de la caz la caz, pe baza situației de fapt și de drept din speță.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 6.432/2005, **Tribunalul Iași — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și ale art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Minibus” — S.R.L. din Iași într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect constatarea nulității actului administrativ prin care s-a reziliat unilateral contractul de concesiune încheiat între autorul excepției și Consiliul Local Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 16, 21 și 52. În acest sens arată că dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 aduc atingere prevederilor art. 16 și 52 din Constituție, deoarece au semnificația „recunoașterii prin lege a subordonării interesului uneia dintre părți față de interesele celeilalte părți”, înfrângând „principiul egalității în drepturi a părților, plasând autoritatea publică — ca exponent al interesului public — pe o poziție procesuală preferențială”. Totodată, art. 15 din Legea nr. 554/2004 aduce atingere prevederilor art. 16 și 21 din Constituție, întrucât ar trebui să prevadă suspendarea de drept a actului administrativ, însă, în condițiile în care „suspendarea executării actului administrativ este lăsată la aprecierea judecătorului, există riscul erorii sau al abuzului, situație în care se creează o stare de pericol pentru persoana vătămată în ce privește protecția recunoscută prin dispozițiile constituționale ale accesului liber la justiție și a unui proces echitabil.” De altfel, apreciază autorul excepției, „dispozițiile art. 15 din Legea nr. 554/2004 se dovedesc a fi discriminatorii în raport de dispozițiile art. 3 [din același act normativ] prin care se recunoaște în favoarea unor subiecte de drept beneficiul suspendării de drept a actelor administrative”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, având în vedere că se aplică „în mod egal tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de ipoteza normei legale” și nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează desfășurarea unui proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (3) și ale art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, dispoziții conform cărora:

— Art. 8 alin. (3): „[...] *La soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se va avea în vedere regula după care principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.*”;

— Art. 15 — „(1) *Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța va putea dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.*

(2) *Dispozițiile alin. (2) și (4) ale art. 14 se aplică în mod corespunzător.*

(3) *Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.*”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16, 21 și 52. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, autorul acesteia se referă la textele constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și ale art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. Critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 constă, în esență, în susținerea că „recunoașterea prin lege a subordonării interesului uneia dintre părți față de interesele celeilalte părți” înfrânge „principiul egalității în drepturi a părților, plasând autoritatea publică — ca exponent al interesului public — pe o poziție procesuală preferențială” și aduce atingere dreptului persoanei vătămate de a ataca actul administrativ ce îi lezează interesele.

Curtea constată că, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze „litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de aplicarea și executarea contractului administrativ”. Alin. (3) al aceluiași articol se referă numai la această din urmă categorie de litigii, la a căror soluționare trebuie avută în vedere regula potrivit căreia „principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public”.

Regula instituită prin textul de lege criticat nu are însă semnificația plasării autorității publice pe o poziție procesuală preferențială, deoarece nu calitatea părții va fi avută în vedere de către instanța de judecată care soluționează litigiul, ci principiul priorității interesului public, a cărui definiție se regăsește în art. 2 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 554/2004, potrivit căruia „interes public — interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice.”

Totodată, Curtea constată că prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție nu sunt incidente în cauză, întrucât acestea consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu egalitatea dintre persoanele juridice și autoritățile publice.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 52 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută de vreme ce, potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, „Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit nici un răspuns în termenul

prevăzut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale”.

II. Cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 554/2004, prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 14 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, cererea de suspendare a actului administrativ poate fi introdusă „în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente”, iar instanța are obligația de a soluționa de urgență cererea, cu citarea părților. Suspendarea actelor administrative reprezintă, așadar, o situație de excepție, întrucât acestea se bucură de prezumția de legalitate.

Așa fiind, nu poate fi reținută critica privind încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție, deoarece părțile beneficiază de toate garanțiile unui proces echitabil.

Nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât prevederile art. 15 din Legea nr. 554/2004 se aplică tuturor celor aflați în ipoteza descrisă de norma legală criticată.

Excepția prevăzută la art. 3 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 privind suspendarea de drept a actelor emise de autoritățile administrației publice locale, în situația atacării acestora de către prefect, și a actelor autorităților publice centrale și locale prin care se încalcă legislația privind funcția publică, în situația atacării acestora de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, este instituită în considerarea efectelor pe care astfel de acte le-ar putea produce.

Art. 15 din Legea nr. 554/2004 nu prevede un tratament discriminatoriu în ceea ce privește subiectele de drept care solicită suspendarea executării actului administrativ. Situațiile juridice diferite prevăzute de art. 3 alin. (3) și de art. 15 din Legea nr. 554/2004 au impus soluții diferite. Pe de altă parte, așa cum s-a menționat anterior, principiul egalității în drepturi consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu egalitatea dintre persoanele juridice și autoritățile publice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Minibus” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 6.432/2005 al Tribunalului Iași — Secția contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 481

din 8 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 372 și art. 373¹
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 372 și art. 373¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Aurel Burghilea în Dosarul nr. 9.086/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 9.086/2005, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 372 și art. 373¹ din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de către Aurel Burghilea cu prilejul soluționării unui apel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 372 și 373¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, încălcându-se astfel prevederile constituționale care statuează că Parlamentul este unica autoritate legiuitoare din România.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 372 și art. 373¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000. Alin. 2 al art. 373¹ a fost modificat ulterior prin art. I pct. 65 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 372: „*Executarea silită se va efectua numai în temeiul unei hotărâri judecătorești ori al unui alt înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu*”;

— Art. 373¹: „*Cererea de executare silită se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu dispune altfel. Executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie, cererea creditorului urmărit și titlul executoriu*”.

Instanța încuviințează executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Încheierea prin care președintele instanței admite cererea de încuviințare a executării silită nu este supusă nici unei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silită poate fi atacată cu recurs de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.

După încuviințarea cererii instanța va alcătui un dosar privind executarea, la care executorul judecătoresc este obligat să depună câte un exemplar al fiecărui act de executare, în termen de 48 de ore de la efectuarea acestuia”.

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă, din eroare, încălcarea prevederilor art. 81 alin. (1) din Constituție; din motivarea sa reiese însă că acesta se referă de fapt la prevederile art. 61 alin. (2) din Constituție, conform căruia „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerile autorului excepției sunt vădit neîntemeiate. Astfel, prin însăși construcția constituțională (art. 115 din Legea fundamentală) s-a prevăzut ca Guvernul, în anumite condiții, să poată elabora acte normative, denumite ordonanțe și ordonanțe de urgență, prin care să modifice, să completeze sau să abroge dispoziții cuprinse în legi, în baza delegării legislative, fără ca prin emiterea unor asemenea acte să impiețeze asupra atribuțiilor legiuitorului. De altfel, emiterea ordonanțelor de către Guvern reprezintă o practică legislativă prevăzută și în alte constituții (spre exemplu în Italia, Spania etc.) în cadrul delegării legislative, fiind o soluție consacrată pe plan european.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 372 și ale art. 373¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Aurel Burghilea în Dosarul nr. 9.086/2005 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 484

din 8 iunie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristinel Olteanu și Ionela Manuela Olteanu în Dosarul nr. 7.665/299/2005 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.665/299/2005, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de către Cristinel Olteanu și Ionela Manuela Olteanu cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect un litigiu locativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă îngrădește în mod nepermis drepturile prevăzute de art. 16 alin. (2), art. 21 alin. (3), și art. 123 alin. (1) din Constituție, deoarece permite prezența, în camera de consiliu în care se judecă cererea de recuzare, a judecătorului împotriva căruia s-a formulat o asemenea cerere, în vreme ce părțile nu beneficiază de același drept, nefiind citate. Prin aceasta, autorii excepției consideră că

se creează o poziție privilegiată a magistratului recuzat, față de părțile din proces, încălcându-se egalitatea de tratament a persoanelor în fața legii.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

axaminând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, dispoziții potrivit cărora „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor art. 16

alin. (2), ale art. 21 alin. (3) și ale art. 123 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și instituția prefectului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezenta cauză și cu motivări asemănătoare, soluția adoptată fiind de fiecare dată aceea de respingere ca neîntemeiată (spre exemplu, Decizia nr. 38 din 19 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 21 februarie 2006).

În aceste decizii Curtea a reținut că judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, prin această reglementare legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca odată cu fondul, instanța de control judiciar urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă. Totodată, Curtea a arătat că

cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecării, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional, consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, precum și de aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac.

Cu privire la pretinsa încălcare a art. 123 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că acesta reglementează instituția prefectului, neavând, așadar, nicio legătură cu criticile formulate de autorii excepției împotriva modului în care este reglementată posibilitatea recuzării judecătorilor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine modificarea jurisprudenței Curții, soluțiile și considerentele deciziilor pronunțate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristinel Olteanu și Ionela Manuela Olteanu în Dosarul nr. 7.665/299/2005 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședință publică din data de 8 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind aprobarea structurii organizatorice a Administrației Naționale a Penitenciarelor

În temeiul art. 6 alin. (4) și al art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite prezentul ordin.

Art. 1. — Începând cu data prezentului ordin, se aprobă structura organizatorică a Administrației Naționale a Penitenciarelor, prezentată în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Structura organizatorică a Administrației Naționale a Penitenciarelor și numărul de posturi sunt

prezentate în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

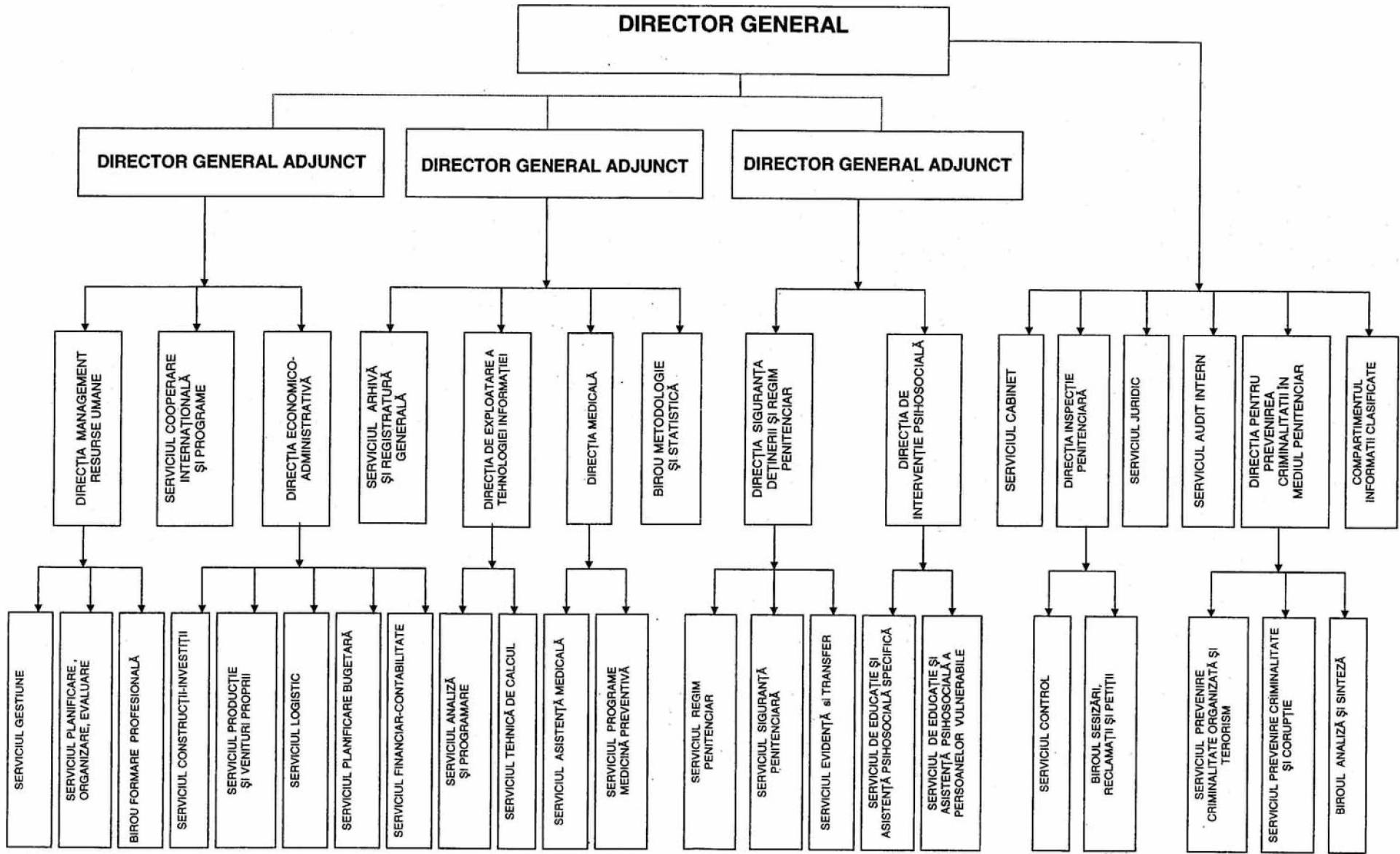
Art. 3. — Administrația Națională a Penitenciarelor va lua măsuri de ducere la îndeplinire a dispozițiilor prezentului ordin.

Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei

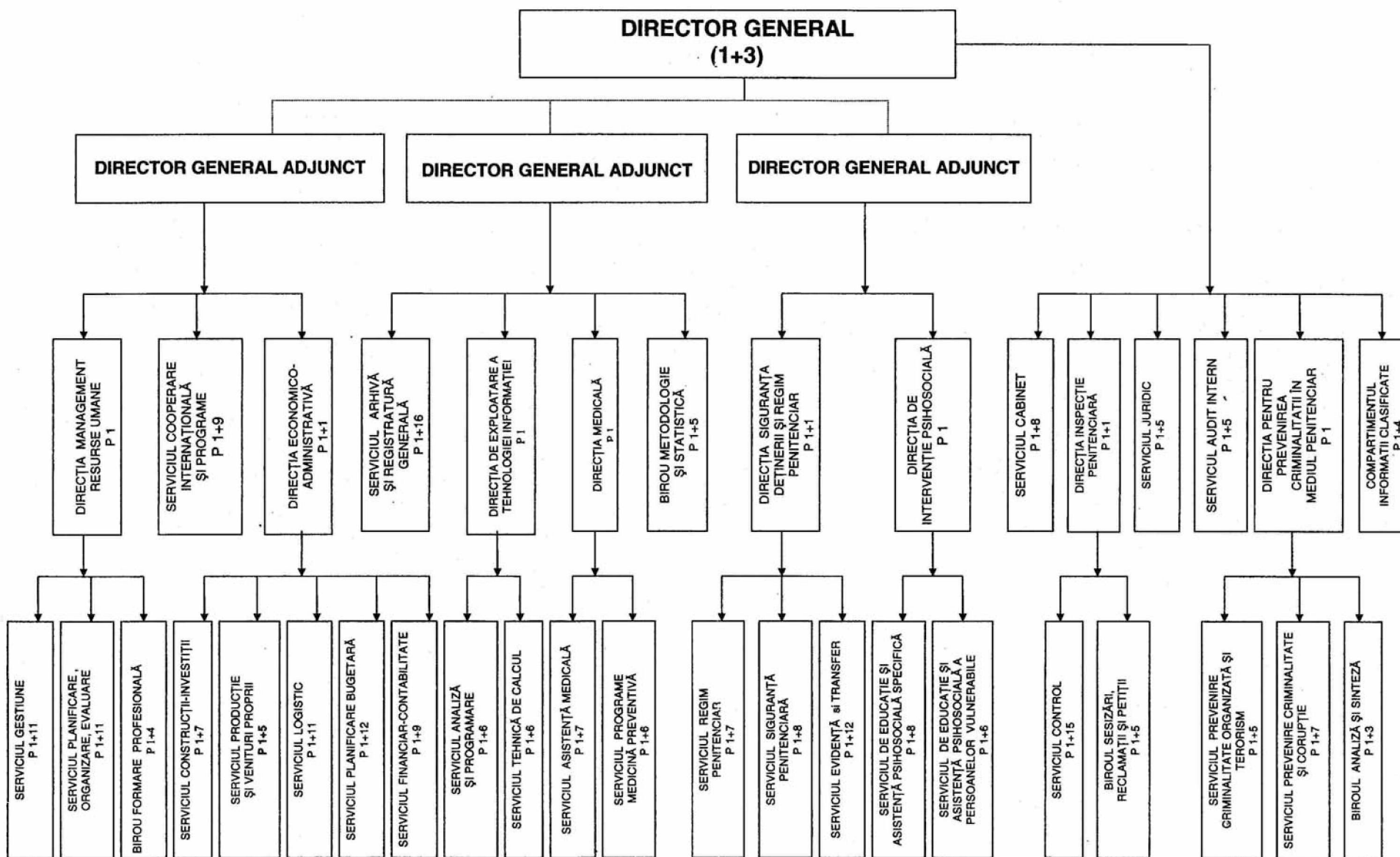
București, 25 mai 2006.
Nr. 1.262/C.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A ADMINISTRAȚIEI NAȚIONALE A PENITENCIARELOR

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A ADMINISTRAȚIEI NAȚIONALE A PENITENCIARELOR ȘI NUMĂRUL DE POSTURI

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

N O R M Ă**pentru modificarea și completarea Normei Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine**

Având în vedere prevederile art. 7 din Legea nr. 33/2006 privind băncile de credit ipotecar, în temeiul dispozițiilor art. 25 alin. (2) lit. a) și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta normă.

Art. 1. — Norma Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, 945 din 15 octombrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul normei va avea următorul cuprins:**„N O R M Ă**

privind autorizarea băncilor, băncilor de credit ipotecar, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine“

2. Primul alineat al preambulului va avea următorul cuprins:

„Având în vedere prevederile art. 17, ale art. 23, ale art. 36 alin. 4, ale art. 38, ale art. 56 alin. 1 și 2, ale art. 72 alin. 1, ale art. 76, ale art. 152 alin. 1 și 2 și ale art. 155 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 4 alin. (1), ale art. 15 și ale art. 18 lit. g) din Legea nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 7 din Legea nr. 33/2006 privind băncile de credit ipotecar,“

3. Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(2) Prezenta normă reglementează procedura, condițiile de autorizare și documentația ce trebuie prezentată Băncii Naționale a României în procesul de autorizare a băncilor, băncilor de credit ipotecar, instituțiilor emitente de monedă electronică și caselor de economii pentru domeniul locativ, persoane juridice române, denumite în continuare *instituții de credit*, precum și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine.“

4. Teza a doua a alineatului (3) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Începerea activității pe teritoriul României de către respectivele instituții de credit se va face în conformitate cu prevederile art. 158 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată, cu modificările ulterioare.“

5. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au semnificațiile prevăzute la art. 3 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, la art. 3 din Legea nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 din Legea nr. 32/2006 privind obligațiunile ipotecare.“

6. Alineatul (2) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

„(2) Toate actele înregistrate la Banca Națională a României începând cu ziua care precedă intervalul de 30 de zile anterior datei încheierii termenelor în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. 1 și 3 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, vor putea fi restituite titularilor cererilor, caz în care nu vor fi luate în considerare la analiza acestor cereri.“

7. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) În obiectul de activitate autorizat al unei bănci vor fi incluse doar activitățile pentru care este fundamentată în mod corespunzător în studiul de fezabilitate capacitatea băncii de a le desfășura.

(2) În obiectul de activitate nu vor fi incluse activitățile pe care, potrivit prevederilor art. 11 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, băncile nu le pot efectua în mod direct.

(3) Includerea în obiectul de activitate a serviciilor de agent, efectuate în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2006 și ale Legii nr. 31/2006 privind securitizarea creanțelor se va putea face de către bănci, potrivit normelor specifice, ulterior obținerii autorizației de funcționare.

(4) Pentru prestarea serviciilor de management de portofoliu, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/2006 și ale Legii nr. 32/2006, băncile vor include în obiectul de activitate operațiunile de administrare de portofolii ale clienților, prevăzute la art. 11 alin. 1 lit. k) din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare.“

8. Teza a doua a alineatului (4) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„Fondatorii și acționarii semnificativi, persoane juridice, exceptați potrivit Legii nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, de la îndeplinirea condiției de a fi în

funcțiune de minimum 3 ani, trebuie să fi înregistrat pe perioada de funcționare și, potrivit ultimei situații financiare sau, după caz, ultimei balanțe de verificare, capital propriu pozitiv.“

9. Teza a doua a literei d) a alineatului (1) al articolului 22 va avea următorul cuprins:

„În cazul fondatorilor exceptați potrivit Legii nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, de la îndeplinirea condiției de a fi în funcțiune de minimum 3 ani, ultimele 3 situații financiare anuale auditate vor fi înlocuite cu situațiile financiare anuale auditate ale fondatorului, la nivel individual și la nivel consolidat, ale grupului din care face parte, întocmite pentru perioada de funcționare a fondatorului și, după caz, de situațiile financiare anuale auditate ale persoanei ori persoanelor juridice din care acesta provine, întocmite pentru perioada luată în considerare la determinarea termenului de 3 ani, prevăzut de lege;“.

10. Alineatul (3) al articolului 22 va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul fondatorilor instituții de credit, persoane juridice române, pentru care este necesară obținerea aprobării prealabile a Băncii Naționale a României în conformitate cu prevederile art. 69 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, va fi transmisă aprobarea participăției.“

11. Litera e) a alineatului (1) al articolului 25 va avea următorul cuprins:

„e) declarație pe propria răspundere, din care să rezulte că persoana în cauză nu se află în vreuna dintre situațiile prevăzute la art. 40 alin. 1 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, sau în altă situație de incompatibilitate prevăzută de legislația în vigoare ori că înțelege să renunțe la orice situație de incompatibilitate, în termen de o lună de la data comunicării aprobării sale de către Banca Națională a României;“.

12. Alineatul (3) al articolului 27 va avea următorul cuprins:

„(3) Estimările situațiilor financiare, prevăzute la alin. (1) lit. b), vor fi întocmite pe baza bugetelor de venituri și cheltuieli prognozate pe primii 3 ani de funcționare și vor fi însoțite de fundamentarea principalelor posturi și elemente ale situațiilor financiare, precum și de raportul unui auditor financiar asupra examinării informațiilor financiare prognozate, întocmit în conformitate cu Standardele internaționale privind angajamentele de asigurare referitoare la examinarea informațiilor financiare previzionate și cu contractul încheiat între părți.“

13. Alineatul (1) al articolului 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) În vederea obținerii autorizației de funcționare, în termenul prevăzut la art. 19 alin. 2 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, vor fi prezentate Băncii Naționale a României documentele care atestă constituirea băncii.“

14. După capitolul II „Autorizarea băncilor, persoane juridice române“ se introduce un nou capitol, capitolul II¹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL II¹

Autorizarea băncilor de credit ipotecar, persoane juridice române

SECȚIUNEA 1

Autorizarea băncilor de credit ipotecar care se constituie potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 33/2006 privind băncile de credit ipotecar

Art. 31¹. — Prevederile art. 7—31 sunt aplicabile în mod corespunzător și băncilor de credit ipotecar supuse procesului de autorizare în condițiile prezentei secțiuni.

Art. 31². — Studiul de fezabilitate va cuprinde, în completarea prevederilor art. 27, prezentarea emisiunilor de obligațiuni ipotecare prevăzute a fi efectuate în primii 3 ani de activitate, care va include informații privind data estimată a fiecărei emisiuni și principalele caracteristici ale împrumuturilor obligatate și ale portofoliilor de credite ipotecare afectate acestora, corespunzător prevederilor art. 20 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 32/2006.

SECȚIUNEA a 2-a

Autorizarea băncilor de credit ipotecar în condițiile dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 33/2006 privind băncile de credit ipotecar

Art. 31³. — (1) Pot solicita autorizarea funcționării în condițiile prezentei secțiuni societățile de credit ipotecar care au inclus în obiectul de activitate și derulează exclusiv operațiuni prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2002 privind societățile de credit ipotecar, aprobată prin Legea nr. 330/2003, și sunt înscrise în partea I a registrului general, ținut de Banca Națională a României potrivit prevederilor titlului I al părții I a Ordonanței Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

(2) Sunt exceptate de la cerința privind înscrierea în registrul general prevăzută la alin. (1) societățile de credit ipotecar care solicită autorizarea în condițiile prezentei secțiuni anterior datei de 3 august 2006.

Art. 31⁴. — Operațiunile, activitățile ori contractele care nu pot fi derulate de băncile de credit ipotecar, inclusiv cele realizate în conformitate cu prevederile titlului I al părții I a Ordonanței Guvernului nr. 28/2006, trebuie lichidate prin orice formă permisă de lege până la sfârșitul lunii precedente datei depunerii cererii de autorizare.

Art. 31⁵. — (1) Capitalul inițial și fondurile proprii, calculate în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României aplicabile băncilor de credit ipotecar autorizate, pentru sfârșitul lunii precedente datei depunerii cererii de autorizare trebuie să se situeze cel puțin la nivelurile prevăzute de respectivele reglementări.

(2) Provizioanele specifice de risc de credit constituite până la sfârșitul lunii precedente datei depunerii cererii de autorizare trebuie să se situeze la nivelul necesarului stabilit potrivit reglementărilor Băncii Naționale a României.

(3) Indicatorii de solvabilitate, lichiditate, expuneri mari și poziții valutare, determinați în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României aplicabile instituțiilor de credit autorizate, pentru sfârșitul lunii precedente datei depunerii cererii de autorizare trebuie să se situeze cel puțin la nivelurile prevăzute de respectivele reglementări.

(4) Nivelul participațiilor de natura imobilizărilor financiare, deținute — direct și/sau indirect, la sfârșitul lunii precedente datei depunerii cererii de autorizare trebuie să nu depășească nivelurile stabilite prin Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare.

(5) Participațiile de natura investițiilor financiare care se încadrează în nivelul prevăzut la alin. (4) vor fi considerate ca fiind autorizate, conform prevederilor art. 69 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare. În situația în care Banca Națională a României constată că cerințele art. 70 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, nu sunt îndeplinite, poate dispune băncii de credit ipotecar limitarea sau, după caz, lichidarea acestor participații, într-un termen rezonabil.

Art. 31⁶. — Auditorul financiar care întocmește raportul prevăzut la art. 31¹⁰ alin. (1) lit. j) trebuie să fie selectat din rândul auditorilor financiari aprobați de Banca Națională a României în calitate de auditor financiar al unei bănci autorizate.

Art. 31⁷. — (1) Procesul de autorizare cuprinde două etape:

a) aprobarea transformării societății de credit ipotecar în bancă de credit ipotecar;

b) autorizarea funcționării băncii de credit ipotecar.

(2) Aprobarea transformării societății de credit ipotecar nu garantează obținerea autorizației de funcționare, aceasta indicând doar permisiunea dată societății de credit ipotecar de a realiza modificările necesare, potrivit documentației prezentate, inclusiv cele referitoare la modificarea actelor constitutive, în vederea conformării cu prevederile Legii nr. 33/2006 și ale Legii nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, și de a înscrie mențiunile corespunzătoare în registrul comerțului.

(3) Apariția unor modificări față de condițiile în care a fost acordată aprobarea transformării în bancă de credit ipotecar va determina o nouă evaluare din partea Băncii Naționale a României în cea de-a doua etapă a procesului de autorizare, putând atrage revocarea hotărârii de aprobare a transformării, în cazul în care aceste modificări sunt contrare prevederilor legale sau prezentei norme.

(4) Autorizația de funcționare a băncii de credit ipotecar va fi însoțită de aprobările pentru persoanele desemnate în calitate de conducător, administrator și auditor financiar și de confirmarea acționarilor semnificativi ai acesteia.

Art. 31⁸. — În fiecare etapă a procesului de autorizare este necesar ca, în susținerea cererii de autorizare, să fie transmise toate documentele și informațiile prevăzute în prezenta secțiune.

Art. 31⁹. — (1) În termen de 3 luni de la primirea cererii, Banca Națională a României va aproba transformarea societății de credit ipotecar în bancă de credit ipotecar sau va respinge cererea și va comunica în scris solicitantului hotărârea sa, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, în cazul respingerii cererii.

(2) În termen de două luni de la comunicarea aprobării transformării, în vederea obținerii autorizației de funcționare, vor fi prezentate la Banca Națională a României documentele prevăzute la art. 31¹³.

(3) Banca Națională a României decide cu privire la autorizarea funcționării băncii de credit ipotecar în termen

de două luni de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (2).

(4) Termenele prevăzute la alin. (1) și (3) pot fi prelungite în limita termenelor prevăzute la art. 19 alin. 1 și 3 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare.

(5) Prevederile art. 66 se aplică în mod corespunzător, cu mențiunea că în loc de «aprobarea constituirii» se va citi «aprobarea transformării».

Art. 31¹⁰. — (1) În vederea obținerii aprobării transformării, societatea de credit ipotecar care dorește să desfășoare activitate ca bancă de credit ipotecar trebuie să prezinte Băncii Naționale a României o cerere de autorizare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 8, însoțită de următoarea documentație:

a) copia actului constitutiv în vigoare al societății de credit ipotecar și copia certificată de pe înregistrările efectuate în registrul comerțului, emisă de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte că societatea de credit ipotecar derulează numai activități specifice societăților de credit ipotecar, permis a fi efectuate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2002, aprobată prin Legea nr. 330/2003;

b) proiectul actului constitutiv. Proiectul va reflecta situația societății la momentul finalizării măsurilor întreprinse în vederea îndeplinirii cerințelor Legii nr. 33/2006, ale Legii nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, inclusiv în ceea ce privește denumirea, obiectul de activitate, identitatea acționarilor, conducătorii și administratorii desemnați, structura organizatorică etc.;

c) documentele prevăzute la art. 22 și 23, pentru fiecare dintre acționarii direcți, respectiv pentru acționarii semnificativi care dețin indirect participații la capitalul băncii de credit ipotecar sau drepturi de vot;

d) documentele prevăzute la art. 25, 26 și 28, pentru conducătorii și administratorii băncii, respectiv pentru persoanele care au legături strânse cu banca de credit ipotecar, altele decât acționarii și administratorii acesteia;

e) studiul de fezabilitate, însoțit de conducătorii și administratorii propuși ai băncii de credit ipotecar, întocmit în conformitate cu prevederile art. 31¹¹;

f) situațiile financiare întocmite pentru sfârșitul lunii precedente datei depunerii cererii, semnate de reprezentanții legali, auditate fără rezerve de către un auditor financiar;

g) calculul capitalului inițial și al fondurilor proprii, al indicatorilor de solvabilitate, lichiditate, expuneri mari și poziții valutare, determinați în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României aplicabile instituțiilor de credit autorizate, pentru sfârșitul lunii precedente datei depunerii cererii de autorizare;

h) situația participațiilor de natura imobilizărilor financiare, deținute de societate — direct și/sau indirect, la sfârșitul lunii precedente datei depunerii cererii de autorizare;

i) declarație, sub semnătura reprezentanților legali, privind lichidarea operațiunilor, activităților ori contractelor, potrivit prevederilor art. 31⁴;

j) raportul unui auditor financiar cu privire la documentele prevăzute la lit. f), g), h) și i), întocmit potrivit prevederilor art. 31¹²;

k) orice alte informații pe care societatea le consideră de natură să susțină viabilitatea proiectului prezentat.

(2) La completarea pct. 16 al chestionarului, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2, se va indica, defalcat pentru fiecare operațiune/vărsământ, sursa fondurilor utilizate pentru obținerea participației, cu precizarea datei fiecărei operațiuni.

Art. 31¹¹. — (1) Studiul de fezabilitate va fi întocmit prin aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art. 27 și ale art. 31² și cu respectarea dispozițiilor de mai jos.

(2) Studiul de fezabilitate va cuprinde și analiza diagnostic a societății de credit ipotecar care solicită autorizarea în calitate de bancă de credit ipotecar, care va cuprinde cel puțin informații privind dimensiunea și structura clientelei, tipul activităților desfășurate, structura și calitatea portofoliului de credite, nivelul provizioanelor de risc de credit constituite, structura organizatorică, inclusiv prezentarea sediilor secundare, numărul de salariați, costurile salariale, structura imobilizărilor corporale și necorporale, sursele de finanțare, angajamentele extrabilanțiere date și primite.

(3) La fundamentarea estimărilor cuprinse în studiul de fezabilitate va fi avută în vedere situația existentă a societății, prezentată în cadrul dosarului de autorizare pentru sfârșitul lunii precedente datei depunerii cererii de autorizare.

Art. 31¹². — Raportul prevăzut la art. 31¹⁰ alin. (1) lit. j) trebuie să conțină inclusiv:

a) informații privind sursele capitalului social evidențiat în situația financiară, precum și numărul acțiunilor deținute de către fiecare acționar;

b) certificarea conformității informațiilor cuprinse în documentele prevăzute la art. 31¹⁰ alin. (1) lit. g) și h), întocmite potrivit prevederilor art. 31⁵, precum și în declarația prevăzută la art. 31¹⁰ alin. (1) lit. i), cu datele înscrise în evidența contabilă a societății.

Art. 31¹³. — (1) În vederea obținerii autorizației de funcționare, în termenul prevăzut la art. 31⁹ alin. (2) din prezenta secțiune, vor fi prezentate Băncii Naționale a României documentele care atestă transformarea societății de credit ipotecar.

(2) Documentația ce trebuie prezentată în această etapă cuprinde:

a) copie legalizată de pe actul constitutiv actualizat, cuprinzând toate modificările, corespunzător proiectului actului constitutiv prevăzut la art. 31¹⁰ alin. (1) lit. b);

b) documentele prevăzute la art. 29 alin. (2) lit. c), d) și f), cu mențiunea că în loc de «reprezentantului/reprezentanților membrilor fondatori» se va citi «reprezentanților legali ai băncii de credit ipotecar»;

c) copie certificată de pe certificatul de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului după depunerea actului constitutiv menționat la lit. a);

d) documentele prevăzute la art. 31 pentru sediile secundare deschise.

(3) În situația apariției unor modificări față de condițiile în care a fost acordată aprobarea transformării în bancă de credit ipotecar, se vor transmite și următoarele:

a) documentele prevăzute la art. 31¹⁰ necesare Băncii Naționale a României în vederea evaluării modificărilor apărute;

b) declarația prevăzută la art. 29 alin. (3) lit. b).

Art. 31¹⁴. — (1) Prevederile art. 7—19 sunt aplicabile în mod corespunzător și băncilor de credit ipotecar supuse procesului de autorizare în condițiile prezentei secțiuni.

(2) Prevederile art. 66 se aplică în mod corespunzător, cu mențiunea că în loc de «aprobarea constituirii» se va citi «aprobarea transformării».

Art. 31¹⁵. — Serviciile de management de portofoliu pot fi prestate de băncile de credit ipotecar numai în situațiile în care acestea au calitatea de cedent al portofoliului de creanțe ce face obiectul managementului.

15. **Articolul 38 va avea următorul cuprins:**

„Art. 38. — (1) Prevederile art. 7, art. 8 alin. (1) și (3), ale art. 9, 10, 12, 13, ale art. 15 alin. (2) lit. a) și b), art. 16 alin. (1), (2) și (5), ale art. 17, 18, 20—26, 28, 29 și 31 sunt aplicabile în mod corespunzător și caselor de economii.

(2) Pentru prestarea serviciilor de management de portofoliu, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/2006 și ale Legii nr. 32/2006, casele de economii vor include în obiectul de activitate administrarea creditelor terților destinate finanțării unor activități în domeniul locativ, potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 541/2002, cu modificările ulterioare.”

16. **Alineatul (1) al articolului 39 va avea următorul cuprins:**

„Art. 39. — (1) Acționar majoritar al unei case de economii este banca sau casa de economii ori grupul constituit din bănci și/sau case de economii acționând împreună în sensul Legii nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, care deține direct sau indirect o participație mai mare de 50% din capitalul social al casei de economii.”

17. **Articolul 59 va avea următorul cuprins:**

„Art. 59. — Obiectul de activitate al sucursalelor instituțiilor emitente de monedă electronică străine va fi limitat la desfășurarea activităților prevăzute la art. 24 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare.”

18. **Litera c) a alineatului (4) al articolului 62 va avea următorul cuprins:**

„c) suma ce va fi pusă la dispoziție sucursalei drept capital de dotare, în conformitate cu art. 58 alin. 4 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare;”.

19. **Alineatul (1) al articolului 63 va avea următorul cuprins:**

„Art. 63. — (1) În vederea obținerii autorizației de funcționare în termenul prevăzut la art. 19 alin. 2 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, vor fi prezentate Băncii Naționale a României documentele care atestă îndeplinirea tuturor formalităților pentru înființarea sucursalei.”

20. **Alineatul (1) al articolului 65 va avea următorul cuprins:**

„Art. 65. — (1) În scopul bunei funcționări a sistemului bancar și al asigurării viabilității și stabilității acestuia, prin crearea premiselor necesare desfășurării activității fiecărei instituții de credit, persoană juridică română, și sucursale a unei instituții de credit străine, în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente, Banca Națională a României va putea respinge o cerere de autorizare potrivit art. 20 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, în oricare etapă a procesului de autorizare.”

21. Alineatul (2) al articolului 66 va avea următorul cuprins:

„(2) De asemenea, aprobarea constituirii va fi revocată în cazul nerespectării termenului prevăzut la art. 19 alin. 2 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare, pentru depunerea documentației în vederea obținerii autorizației de funcționare.“

22. Alineatul (2) al articolului 71 va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi dusă la îndeplinire în termenul stabilit de Banca Națională a României, aceasta va aplica sancțiunile prevăzute la art. 99 din Legea nr. 58/1998, republicată, cu modificările ulterioare.“

23. După articolul 72 se introduce un nou articol, articolul 72¹, cu următorul cuprins:

„Art. 72¹. — Datele personale ale persoanelor care, potrivit cerințelor prezentei norme, remit la Banca Națională a României curriculum vitae vor fi prelucrate de Banca Națională a României în îndeplinirea obligațiilor care îi revin acesteia potrivit dispozițiilor legale în vigoare, în calitate de operator de date cu caracter personal nr. 2.324.“

24. Articolul 75 va avea următorul cuprins:

„Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezenta normă.“

25. Paragraful 3 al anexei nr. 1 „Cerere de autorizare“ va avea următorul cuprins:

„În susținerea cererii mele/noastre anexez/anexăm următoarea documentație, în conformitate cu prevederile***) din Norma Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, băncilor de credit ipotecar, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine.“

26. Punctul 12 al anexei nr. 2 „Chestionar pentru participanții la capitalul social al instituției de credit“ va avea următorul cuprins:

„12. Participantul face parte dintr-un grup de persoane care acționează împreună, în sensul prevederilor art. 4 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată, cu modificările ulterioare? În caz afirmativ, se vor preciza componența grupului și natura relațiilor existente între membrii acestuia.“

27. Punctul 19 al anexei nr. 2 „Chestionar pentru participanții la capitalul social al instituției de credit“ va avea următorul cuprins:

„19. Asociații/acționarii, administratorii sau persoanele care asigură conducerea activității curente a participantului persoană juridică, menționat la pct. 2.1, au fost condamnați pentru infracțiunile prevăzute la art. 10 alin. (1) din Norma

Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, băncilor de credit ipotecar, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine? În caz afirmativ, dați detalii.“

28. Prima teză a ultimului paragraf al anexei nr. 2 „Chestionar pentru participanții la capitalul social al instituției de credit“ va avea următorul cuprins:

„Subsemnatul declar pe proprie răspundere, sub sancțiunea legii, că, în ceea ce privește fondurile utilizate pentru obținerea participației la capitalul social al instituției de credit, sunt respectate prevederile art. 12 alin. (3) din Norma Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, băncilor de credit ipotecar, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine și că toate informațiile cuprinse în acest chestionar sunt complete și conforme cu realitatea.“

29. Punctul 7 al anexei nr. 5 „Chestionar pentru auditorul financiar“ va avea următorul cuprins:

„7. Asociații/acționarii, administratorii sau persoanele care asigură conducerea activității curente a societății menționate la pct. 1 au fost condamnați pentru infracțiunile prevăzute la art. 10 alin. (1) din Norma Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, băncilor de credit ipotecar, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine? În caz afirmativ, dați detalii.“

30. Paragraful 3 al anexei nr. 7 „Cerere de autorizare“ va avea următorul cuprins:

„În susținerea cererii mele/noastre anexez/anexăm următoarea documentație, în conformitate cu prevederile art. 62 din Norma Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, băncilor de credit ipotecar, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine.“

31. După anexa nr. 7 se introduce anexa nr. 8, prevăzută în anexa la prezenta normă.

Art. II. — Norma Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 945 din 15 octombrie 2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta normă, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

p. Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,

Florin Georgescu

CERERE DE AUTORIZARE

Domnule guvernator,

Subsemnatul/Subsemnataii
(numele și prenumele)

în calitate de reprezentant/reprezentanți legal/legali al/ai
(denumirea și elementele de identificare
ale societății de credit ipotecar care dorește
să funcționeze ca bancă de credit ipotecar)

solicit/solicităm autorizarea în calitate de bancă de credit ipotecar, cu denumirea

Menționez/Menționăm următoarele:

— acționarii semnificativi care dețin indirect participații la capitalul social al acesteia sau drepturi de vot sunt:

— conducătorii băncii de credit ipotecar sunt:

— administratorii băncii de credit ipotecar sunt:

— persoanele care au legături strânse cu banca de credit ipotecar, altele decât fondatorii, acționarii semnificativi și administratorii acesteia, sunt:.....

(se vor indica numele/denumirea, cetățenia/naționalitatea)

— adresa sediului social și, după caz, a sediului real este/sunt:

În susținerea cererii mele/noastre anexez/anexăm următoarea documentație, în conformitate cu prevederile art. 31¹⁰ din Normele Băncii Naționale a României nr. 10/2004 privind autorizarea băncilor, băncilor de credit ipotecar, instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile, a caselor de economii pentru domeniul locativ și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine:

Adresa noastră de contact este:

Telefon:

Fax:

Data:

Semnătura:

Domnului Guvernator al Băncii Naționale a României.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

O R D I N

privind aprobarea Regulamentului nr. 10/2006 pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor

În conformitate cu prevederile art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (3) și (5) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002, modificat prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare,

în ședința din data de 15 iunie 2006 Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a hotărât emiterea următorului ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul nr. 10/2006 pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 intră în vigoare la data publicării acestuia și a prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi publicat în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe site-ul acesteia (www.cnvmr.ro).

Art. 3. — Direcția reglementare din cadrul Secretariatul general și cu directorul general executiv vor Direcției generale autorizare reglementare împreună cu urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 21 iunie 2006.
Nr. 55.

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 10/2006
pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea
Fondului de compensare a investitorilor

Articol unic. — Regulamentul nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 9 februarie 2006, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Intermediarii care sunt înscrși în Registrul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, denumit în continuare *Registrul C.N.V.M.*, pentru prestarea serviciilor de investiții financiare în numele clienților, precum și societățile de administrare a investițiilor înscrise în Registrul C.N.V.M., care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții și care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, sunt obligați să participe la constituirea resurselor financiare ale Fondului în conformitate cu prevederile art. 20.“

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Fondul este persoană juridică constituită sub forma unei societăți pe acțiuni, emitentă de acțiuni nominative, înființată conform Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în conformitate cu prevederile titlului II, cap. IX din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările ulterioare, și ale prezentului regulament.

(2) Actul constitutiv, aprobat în prealabil de C.N.V.M., va fi întocmit cu respectarea prevederilor Legii nr. 297/2004, cu modificările ulterioare, și ale prezentului regulament.“

3. Alineatul (3) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele menționate la alin. (2) sunt acționari fondatori ai Fondului.“

4. Alineatul (1) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Fondul este administrat de un consiliu de administrație format din cel puțin 3 membri, persoane juridice autorizate și/sau înscrise în Registrul C.N.V.M. și supravegheate de C.N.V.M., acționari ai Fondului, în baza unui contract de administrare. Contractul de administrare va fi semnat din partea Fondului de către persoana desemnată de AGA și din partea administratorilor de către reprezentanții legali ai persoanelor juridice numite în consiliul de administrație al Fondului.“

5. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Regulamentul de organizare și funcționare al Fondului prevăzut la art. 11 alin. (1) lit. f) trebuie să

cuprindă și prevederi privind sistemul de control intern, inclusiv auditul intern.“

6. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Procedurile Fondului prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. g) vor cuprinde cel puțin următoarele:

a) modalitatea de a dobândi, respectiv de a pierde, calitatea de membru al Fondului;

b) modalitatea de determinare a elementelor incluse în baza de calcul aferentă portofoliilor de instrumente financiare și fondurilor bănești gestionate, în vederea stabilirii contribuțiilor anuale și speciale;

c) nivelul și termenele de plată ale contribuțiilor anuale și speciale, precum și condițiile de aplicare a penalităților de întârziere la plata contribuțiilor;

d) condițiile în care poate avea loc majorarea, diminuarea, suspendarea sau reluarea plății contribuțiilor membrilor Fondului;

e) termenele de raportare și raportările ce trebuie transmise Fondului de către membrii acestuia pentru:

1. determinarea bazei de calcul și a cuantumului contribuțiilor ce trebuie plătite;

2. determinarea eventualelor obligații de plată ce urmează a fi compensate de Fond;

f) modul de calcul al compensației pentru fiecare investitor;

g) documentele, condițiile și formalitățile ce trebuie îndeplinite pentru a beneficia de compensațiile plătite de Fond;

h) regimul și circuitul informațiilor și documentelor la care au acces reprezentanții persoanelor juridice alese administratori ai Fondului, salariații și auditorii Fondului, în cursul exercitării atribuțiilor lor.“

7. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Contribuția inițială a intermediarilor și a societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții reprezintă cel puțin 1% din capitalul inițial minim prevăzut de Legea nr. 297/2004, cu modificările ulterioare, corespunzător obiectului de activitate autorizat, dar nu mai puțin de echivalentul în lei a 1.000 de euro, calculat la cursul B.N.R. din ziua efectuării plății.“

8. Literalele a) și b) ale alineatului (3) al articolului 22 vor avea următorul cuprins:

„a) fondurile bănești și valoarea instrumentelor financiare încredințate de investitori membrilor Fondului pentru prestarea de servicii de investiții financiare în numele clienților;

b) valoarea instrumentelor financiare calculată cu luarea în considerare a numărului acestora și la valoarea de piață la termenele de raportare stabilite de Fond în procedurile la care se face referire în art. 16;“.

9. Alineatul (4) al articolului 22 va avea următorul cuprins:

„(4) Contribuția aferentă unui an calendaristic se calculează prin aplicarea cotei procentuale stabilite la alin. (2) asupra bazei de calcul aferente anului anterior;”.

10. După alineatul (4) al articolului 22 se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Suma contribuțiilor anuale și/sau speciale plătite de către toți membrii Fondului, aferente unui an calendaristic, împreună cu resursele financiare menționate la art. 20 lit. a), d) și e), aflate la dispoziția Fondului la data prevăzută la art. 22 alin. (2), trebuie să fie cel puțin egală cu valoarea investiției medii de compensat. În înțelesul prezentului alineat, *investiția medie de compensat* este raportul dintre suma investițiilor compensate raportate de către membrii Fondului și numărul membrilor acestuia.

(6) C.N.V.M. va solicita Consiliului de administrație al Fondului modificarea corespunzătoare a cotei procentuale prevăzute la alin. (1), în condițiile în care nivelul acesteia a fost stabilit cu încălcarea prevederilor alin. (5).”

11. Litera b) a alineatului (2) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

„b) maximum 25% din volumul resurselor disponibile în depozite la termen la instituții de credit, cu condiția ca expunerea Fondului pentru fiecare instituție de credit să nu depășească 10% din volumul total al resurselor financiare. Limita de 25% poate fi depășită până la maximum 75% cu avizul C.N.V.M., în baza unei cereri motivate a Fondului.”

12. Alineatul (2) al articolului 30 va avea următorul cuprins:

„(2) Până la 31 decembrie 2012 limita plafonului de compensare a investitorilor este stabilită gradual pentru a atinge nivelul de 20.000 euro, după cum urmează:

a) la data autorizării Fondului, echivalentul în lei a 1.000 euro/investitor individual;

b) începând cu 1 ianuarie 2006, echivalentul în lei a 2.000 euro/investitor individual;

c) începând cu 1 ianuarie 2007, echivalentul în lei a 4.500 euro/investitor individual;

d) începând cu 1 ianuarie 2008, echivalentul în lei a 7.000 euro/investitor individual;

e) începând cu 1 ianuarie 2009, echivalentul în lei a 9.000 euro/investitor individual;

f) începând cu 1 ianuarie 2010, echivalentul în lei a 11.000 euro/investitor individual;

g) începând cu 1 ianuarie 2011, echivalentul în lei a 15.000 euro/investitor individual;

h) începând cu 1 ianuarie 2012, echivalentul în lei a 20.000 euro/investitor individual.”

13. Alineatul (2) al articolului 32 va avea următorul cuprins:

„(2) Echivalentul în lei al obligației de compensare pentru fondurile bănești în valută se va calcula utilizându-se cursul de referință publicat de B.N.R. pentru respectiva monedă străină, în vigoare la data constatării situațiilor menționate la art. 47 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.”

14. După alineatul (2) al articolului 32 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Echivalentul în lei al obligației de compensare pentru instrumente financiare se va calcula utilizându-se valoarea de piață pentru respectivele instrumente financiare la data constatării situațiilor menționate la art. 47 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.”

15. Alineatul (1) al articolului 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Fiecare investitor care este parte într-un cont comun de investiții va fi luat în considerare la calculul compensației prevăzute la art. 30. În lipsa unor prevederi speciale creanțele vor fi împărțite în mod egal între investitori.

Creanțele legate de operațiunile efectuate într-un cont comun de investiții la care sunt îndreptați 2 sau mai mulți investitori, în calitatea lor de membri ai parteneriatului, asociației sau ai unei grupări de natură similară care nu are personalitate juridică, în scopul calculării valorii investiției compensate în limitele plafonului stabilit la art. 30, vor fi tratate ca rezultând dintr-o investiție efectuată de un singur investitor.”

16. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — Fondul va publica pe site-ul propriu, în limba română, informațiile privind membrii, procedurile privind calculul și plata contribuțiilor, procedura de compensare a investitorilor, precum și informații cu privire la instituțiile de credit exonerate de la obligația de plată a contribuțiilor, respectiv fondul sau schema care asigură compensarea clienților acestora.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 117808